

Raad — i Kærlighed til andre skal Glæden og Tilfredsheden findes.

Her i Danmark var det vel *Barnets Aarhundrede* og *Tanke-billeder*, der blev mest læst, paa-skønnet og diskuteret.

Der har altid staaet Diskussion om Elletn Keys Produktion, mangt og meget i hendes Syn paa Kvindesagen har Udviklingen ladet tilbage, en Redegørelse her vilde fylde flere Spalter, end Kv. og Smf. raader over, modsigende og samstemmende Anskuelser vilde komme til at staa imod hinanden; som hun er, er hun en af de Døtre, hendes Land kan være stolt af, og Ellen Key vil paa sin halvfjerd-sindstyveaarige Fødselsdag faa mange Beviser for, at hun er elsket og æret.

En tack och en bön.

„De svenska kvinnornas rösträttsdag“ den 7. Oktober vil hvert Aar blive fejret af „Föreningen för kvinnors politiska Rösträtt“ i Stockholm.

For den Hyldest, der igaar blev *Ellen Key* til Del, har hun sendt følgende Tak:

Den sjunde Oktober är mig sedan barndommen kär såsom *min fars födselsdag*. När nu många rösträttsföreningar den dagen vände sina tankar till mig, sände jag mina till honom, som i arv gav mig tron på de stora idéerna, bland dem även den för vilken Sveriges rösträttskvinnor kämpat, lidit, segrat! Icke min egen vilja utan David Bergströms drev mig till det första talet för kvinnans rösträtt. Ock de hjälptag, jag sedan givit den stora sagen, ha varit så obetydliga, att det är långt i eftertruppen av den nu framträngande hären som jag har min rätta plats. Men eftersom Er stora hedersbevisning givit mig mod, vill jag ej blott tacka utan bedja eller åtminstone till Eder ställa denna vädjan: Tron ej att den verkliga segern är vunen! Intet *väsentligt* har skett innan kvinnorna löst sig även från de nuvarande partiernas bojor ock — samman med ligasinnade män — danat ett nytt tvångsfritt parti, där *samvestfrihet* är den mest väsentliga programpunkten! Icke som partistridernas valkyrior komma kvinnorna till

sitt verkliga väsens rätt! Det är läkarinnor som partierna, folken, mänskligheten nu behöva!

Ni le kanske redan åt den ej blott gamla men gammalmodiga, som Ni nyss hedrade! Men om femtio år komma de nu leende tyvärr att gråta över Era, i partilivet missbrukade, krafter!

Eder *Ellen Key*.

Svar til Fru Lemche.

Fru *Lemche* retter i sit sidste Indlæg i Diskussionen: „Partipolitik i Dansk Kvindesamfund“ sine Spørgsmaal direkte til mig som „den rette ansvarshavende“. Det glæder mig, at Fru *Lemche* — trods alt — anerkender mig som saadan, og jeg skal ogsaa til rette Tid og paa rette Sted tage Konsekvenserne af det mig paahvilende Ansvar.

Hvad den mellem Redaktionen og G. L. førte Diskussion angaar, skal jeg paa det nuværende Tidspunkt kun sige, at jeg føler mig fuldt solidarisk med Red. og nedenstaaende Svar til G. L. dækker ganske min Opfattelse af Sagen.

Julie Arenholt.

I forrige Nr. af Bladet har Fru L. opstillet følgende Spørgsmaal:

1) „Betragter D. K. i Overensstemmelse med Flertalsstandpunktet paa Fællesmødet i Aalborg enhver Kvinde, der er indvalgt paa Rigsdagen af sit Parti, som sin og Kvindesagens Repræsentant, uanset om hun forud for Valget er anbefalet Partiet af D. K. eller ikke?“

2) „Betragter D. K. vedblivende det kvindelige Rigsdagsmedlem som sin Repræsentant, der, skønt hun havde taget imod D. K.s Anbefaling forud for Valget, dog stemte imod D. K.s Krav om Kvinders Adgang til Præstembeder?“

Fru *Elisa Petersen*, som var Indleder i den meget omtalte Diskussion paa Aalborgmødet, har allerede i forrige Nr. ved at citere sine Udtalelser efter Manuskriptet givet Svaret. Se sidste Nr. af „Kv. og Sf.“ Artiklen: En Berigtigelse, Linie 33—73.

Det er sikkert meget nyttigt at præcisere, at altsaa hverken *Elisa Petersen* eller noget andet ansvarligt Medlem af D. K.s Styrelse, endmindre D. K. som Organisation, har anerkendt de uden D. K.s Medvirkning valgte kvindelige Rigsdagsmedlemmer som

D. K.s Repræsentanter i Rigsdagen hverken paa Aalborgmødet eller senere.

D. K. som Organisation har ingen, har ingen haft og har hverken opstillet eller anerkendt noget Rigsdagsmedlem som sin specielle Repræsentant, hvilket jo ogsaa vilde ligge ganske udenfor D. K.s Love og Opgaver.

D. K. som Organisation har ikke opstillet Kandidater ved Rigsdagsvalget og har altsaa ingen Repræsentanter paa Rigsdagen.

Af de valgte kvindelige Rigsdagsmedlemmer havde D. K. anbefalet én (af Partiet Venstre); hun har ved sin Afstemning om „Kvinders Adgang til Embeder“ vist, at hun ikke er i Overensstemmelse med D. K.s Program og altsaa ikke burde haft eller modtaget D. K.s Anbefaling, men det bør dog fremhæves, at vi var fuldt vidende om, at hun blev opstillet og valgt, ikke som D. K.s, men som sit Partis Repræsentant.

Det, der skete paa Aalborgmødet var, at Flertallet af de Delegerede tog Afstand fra en efter dette Flertals Mening umotiveret haardhændet Forhaandsbehandling af de første kvindelige Rigsdagsmedlemmer, men dette betyder ikke, at D. K. har anerkendt dem som sine Repræsentanter.

Denne Afstandtagen — og intet andet — var „Aalborgmødets Flertalsstandpunkt“.

Vi kan vist nu afslutte denne Diskussion, hvis Resultat efter vor Mening er, at vi kan fastslaa,

1. at D. K. ikke noget Steds som Organisation eller ved ansvarlige Repræsentanter har udtrykt, at vi betragter de nuværende kvindelige Rigsdagsmedlemmer som D. K.s Repræsentanter paa Rigsdagen,
2. at alle Parter er enige om, at det ene Medlem, som af den tidligere Fællesstyrelse blev anbefalet, efter sit Standpunkt i Sagen „Kvinders Adgang til Embeder“ ikke har staaet Maal med de dengang til hende nærede Forventninger, og
3. at alle Parter herefter ligeledes er enige om, at der under de foreliggende Forhold ikke kan være Tale om, at en Henvendelse fra D. K. til Regering og Rigsdag angaaende „Kvinders Adgang til Embeder m. v.“ saavel som i tilsvarende Spørgsmaal kan opfattes som — eller være — „en Haandsrækning til bestemte, politiske Partier“, en partipolitisk Optræden, men der-